



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas IV. Post Trinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

Mediatoris nostri dignationem attentè secum perpendat? Affectus ijdem.

III. Quàm demùm nos suaviter inuitet ad seriam, cum hac tanta gratiâ cooperationem. 1. Tot, tantaque tam generalia, quàm specialia beneficia, præsidia, & charismata in hunc finem conferendo. 2. Tot extraordinarios fauores, illustrationes & consolationes feruidis suis impertiendo. 3. Tam liberaliter supereminētissima pro singulis eorum pijs conatibus, sanctisque desiderijs præmia promittendo. Affectus ijdem.

Dominica IV. post Trinitatem.

De Euangelio. Luc. 6.

4. Hebdom. post Trinit.

I. **E**stote misericordes, sicut & Pater vester cœlestis misericors est: Nolite iudicare Quàm eximiam nobis Christus inculcat proximi dilectionem ad imitationem misericordiæ & dilectionis Patris cœlestis erga omnes exercendam. 1. Misericordiam proximo summam, modoque excellentissimo exhibendo. 2. Non temere quenquam iudicando, suspicando, dubia in malam par-

I.

par-

partem interpretando. 3. Non condemnando, seu æternâ, aut temporali pœnâ dignum temerè pronuntiando. 4. Facile in nos peccanti ignoscendo. 5. Eleemosynas aut corporales, aut spirituales liberaliter largiendo. Quem in his Patrem misericordiarum imitari pigeat, qui in tot suis miserijs misericordiam ab eo expectat? Zelus proficiendi in dilectione proximi per prædicta charitatis, & misericordiæ exercitia.

II. Mensuram bonam, & confertam, & coagitatam, & supereffluentem dabunt in sinum vestrum. in qua enim mensura mensi fueritis, remetietur vobis. Inuitat ad eandem charitatem & misericordiam proximis non vulgari, sed eximio modo, impendendam, promissione superabundantis retributionis, in hac vita; quoad dona naturæ & gratiæ; in altera, quoad dona gloriæ, & quidem pro mensura meritorum cuique reddendæ.

Quanta liberalitas Dei mensuram temporalis & æternæ retributionis in nostra quasi manu constituentis! Vis ergò Deum erga te exercere magnam misericordiam, liberalitatem, charitatem? magnam erga proximum exerce:

erce : Vis non rigidè iudicari , non damnari , multas tibi culpas indulgeri , magnas gratias præstari ? Idem exhibe proximo , & poteris voto tuo Gratitude , zelus eximiæ fraternæ dilectionis.

III. *Quid autem vides festucam in oculo fratris tui.* Generale contra omnia peccata, defectusque perfectæ dilectioni oppositos suggerit remedium, quod est proprias culpas, imperfectiones, & miseras profundè agnoscere, semperque ob oculos mētis ponere. his enim inspectis facilè aliorum misereberis, & quod tibi fieri, vel non fieri in simili casu velles, aut non velles, hoc quoque alijs facies, aut non facies, & libenter portabis aliorum onera minora, ut alijs portent patienter tua maiora. Agnitio sui, & humiliatio.

De prædicatione & baptismo Ioannis. Matth. 3. Luc. 3.

II.

I. **C**Hristus iam 30. annorum, officium prædicationis breui auspiciaturus, voluit aduentum suum per Ioannem prodromum suum, admiranda victus & vestitus austeritate venerabilem, è deserto diuino instinctu euocatū, mundo annuntiari, ut
osten-

ostenderet veros Euangelij præcones & salutis animarum zelatores oportere esse amantes secessus spiritualis, arctæque cum Deo familiaritatis, & prius discere & facere in secreto, quod docturi sunt verbo in publico. Studium deuotionis, mortificationis, & vitæ exemplaris.

II. Anno quintodecimo Imperij Tiberij Cæsaris *Venit in omnem regionem Iordanis, prædicans baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorum.* Ioannes cum ab infantia vsq; ad trigessimum annum in deserto se in magna vitæ austeritate, in assidua diuinarum rerum contemplatione, in vigili aduersus insidias Sathanæ colluctatione, in Angelica cordis puritate conseruanda & augenda exercuisset, tandem impulsu Spiritus sancti progressus in publicum, prædicationem suam in baptismo pœnitentiæ auspicatus est, vt doceret baptismum à Christo instituendum esse ianuam salutis, & pœnitentiam initium veræ ad Deum conuersionis; nec posse quenquam esse idoneum Dei in conuertendis animabus instrumentum, nisi fuerit intimè eidem per studium mortificationis, orationis & puritatis cordis coniunctum. Feruor pœnitentiæ,

tia, & mortificationis, studium orationis & puritatis cordis.

III. Ioannes prædicationem suam diuersis auditorum languoribus curandis prudenter attemperabat; proteruorum Phariseorum, & Saduceorum hæreticorum errores acriter refutâdo; plebi, publicanis, militibus benignè præcepta salutis singulis accommodata impertiendo, omnes ad seriam pœnitentiam, tum spe præmiorum, tum metu suppliciorum, inflammando. Omnibus omnia factus est, vt omnes faceret saluos. Quisquis optat multas animas lucrari, hoc discretè studeat æmulari. Zelus discretus.

De Christi Baptismo. Matth. 3.

III.

I. **C**Hristus amantissimæ Matri, quæ cum iam 30. annos suauissimè conuersatus fuerat, de eius quidè abitu mœrenti, at de appropinquante redemptione Israelis gratulanti, valedixit, propositumque suum exposuit. Quàm eximios resignationis affectus in hac ab inuicem diuulsione talis Mater, & talis Filius elicuerint, omnem affectum naturalis amoris exuendo, & diuino Patris beneplacito penitus se conformando, quàm libenter Filium

lium

lium Mater fuisset comitata? at quia id non licuit, quàm ardentè id exercere statuit domi in secreto, quod ipse præstiturus erat in eremo? Mortificatio naturalis amoris erga charos in hac vita, resignatio, ardens Christi imitatio.

II. Contulit se ad Iordanem, ubi Ioannes baptizabat, quem is cum de facie antea non nouisset, Spiritu sancto reuelante agnouit, quàm ingenti cordis exultatione! multò sanè maiore, quàm olim in Matris utero: quàm ineffabili tantè eius humilitatis admiratione, cum videret eum nunc peccatoribus assimilari, licet absque peccato, dignatum, quem tunc agnorat amore hominum incarnatum. Quales interim Christus, tum ad Iordanem pergens, tum inter peccatorum & publicanorum (quorum horrenda scelestia peruidebat) turbas ad Ioannem appropinquans frequentarit affectus intimæ humilitatis, ardentissimæque ad omnes ignominias, contumelias, iniuriasque amore nostri perferendas resignationis, commiserationis item erga sordidos & miseros peccatores, & zeli illos lauandi in sanguine suo? Gratitude, humilitas, resignatio.

III. Io-

III. Ioannes appropinquanti Iesu ait: Ego à te debeo baptizari, & tu venis ad me? cui Dominus: Sine modo, sic enim decet nos implere omnem iustitiam, tunc dimisit illum. Quanta reuerentia & humilitas fuerit Ioannis, tam clarè propriam vilitatem, & infinitam Christi maiestatem intuentis? quanta simul obedientia nutui Christi, ne verbulo quidem ampliùs reluctantis? at quantum maior Christi humilitas eò vsque se demittentis? quantum item maior obedientia non solum ad hunc baptismum fluminis, sed etiam ad baptismum sanguinis & passionis se vtrò æterno Patri offerentis! Gratitudo, amor, zelus imitandi illam humilitatem, obedientiam, amorem crucis.

De eodem Christi Baptismo.

IV.

I. **C**Hristi sic baptizari dignati stupenda humiliatio, clarificatur à Patre æterno triplici indicio, 1. Aperi sunt ei cæli, ad indicandum de cælo ipsum venisse, vt nobis viam ad cælum aperiret, & arcana cœlestia reuelaret. 2. Descendit Spiritus sanctus corporali specie sicut columba in ipsum, ad significandum, super ipsum veluti florem Iesse requiescere septi- *Isa. II,* formem Spiritus sancti gratiam, & per ipsum,

Gen. 8.

ipsum, quem præfigurabat columba ex arca Noë emissa mundum ab eluui-
ne peccatorum liberandum. 3. Vox
de cælo audita: *Hic est Filius meus di-*
lectus, in quo mihi complacui. Filius non
adoptione, sed naturâ; non regenera-
tus ex aquâ, sed ante Luciferum geni-
tus, in splendoribus Sanctorum; dile-
ctus, quâ homo, vnicè, quia facit, quæ
mihi placita sunt semper; infinitè, quâ
Deus, in quo mihi sic complacui, vt
nullus mihi placeat, nisi per ipsum, &
propter ipsum, eo quæ sit mihi quisque
charior, quod illius imagini fuerit con-
formior. Congratulatio de gloria
Christi, gratitudo pro tot charismatis
per ipsum nobis collatis, amor, & ze-
lus imitandi.

3. p. 9. 66.
ar. 3.

II. Christus tunc quoque suum ve-
rum baptismum per Ioannis bap-
tismum præfiguratum, secundum D.
Thomam, instituit, aut certè innuit,
qui in nomine trium diuinarum per-
sonarum ibi apparentium conficitur,
& hos tres effectus habet, vt cælum
aperiat; Spiritum Sanctum, eiusque
dona conferat; filios adoptionis gra-
tos & dilectos æterno Patri efficiat.

Quanta gratitudo debetur Christo
aquis in lauacrum regenerationis san-
ctifi-

ctificanti, pro tam facili remedio ad tam præclaros effectus obtinendos pro omnibus instituto? Gratitude, feruor baptismalem gratiam illibatam conseruandi.

III. Christus vicissim, vt piè credi potest, Ioannem baptismo abluit, sicq; eius votum: *Ego à te debeo baptizari*, impleuit, quanta cum illius exultatione, humilitate, gratitudine? quò maioribus noue gratiæ, & cœlestium donorum fauoribus auctum se sensit, eò feruentius prædictos affectus excitauit. Zelus in his illum æmulandi.

De secessu Christi in desertum.

V.

Matth. 3.

I. **C**Hristus sic à Patre clarificatus, declinans plausum hominũ, impulsusq; Spiritus sancti sequens, statim secessit in desertum. Quanto desiderio illuc anhelarit, tum, vt liberius, absque vlla interpellatione, diuinæ contemplationi vacaret, tum, vt futuris eremi cultoribus, vitæ solitariæ & contemplatiuæ; & vitæ mixtæ sectatoribus prolixioris subinde saltè cum Deo in deuotionis exercitijs congressus instituendi luculentum exemplum daret. Gratitude, zelus in his imitandi.

H h

II. Man-

II. Mansit illic quadraginta diebus, seq; disposuit ad auspicandum prædicationis officium per continuam ab omni refectione abstinentiam, per assiduum contemplationem & orationem, per aerem cum Sathanâ colluctationem; non, quod ipse indigeret, sed, ut nos institueret, quomodo tum vniuersis veræ sanctitatis studiosis, tum præcipuè ad salutem aliorum procurandâ vocatis, a propriæ defectionis studio sit inchoandum, per assiduum diuturnumq; exercitium mortificationis & deuotionis, & per frequentes de temptationibus mundi, carnis, diaboli reportatas victorias, simulque ad hæc omnia præstanda nobis copiosam gratiam impetraret. Gratitude, zelus in his imitandi.

III. Completis his quadiaginta dierum & noctium mortificationis & deuotionis exercitijs, egressus est ex eremo aggrediendû opus prædicationis, atque ad asciscendos sibi socios & cooperatores huius sacræ expeditionis, quam inflammato zelo gloriæ Patris longè lateque propagandæ, & salutis ac perfectionis omnium promouendæ? quanta alacritate & gaudio cum præuideret, quanta ex hisce, quan-

tum.

quantumuis tenuibus principijs Evangelicæ prædicationis æterni Patris glorificatio, & tot millium animarum conuersio esset promanatura? Zelus gloriæ Dei & salutis animarum.

De perfecta fidei dignitate, proprietatibus & fundamentis.	} 6. p. med. {	VI.
De actibus fidei perfecte exercendis.	} 2. {	VII.

Dominica V. post Trinitatem.

De Christo docente ex nauis Petri.

Luc. 5.

5. Hebdom. post Trinitatis I.

I. **C**Hristus irruentes turbas docet è nauicula Petri paululum à terra reducta. Quātus ardor Christi verbi diuini seminandi, quanta deuotio populi audiendi? quomodo exultare Christus præuidens ex nauicula Petri, id est, Romana Ecclesia, inter tempestates fluctuatura, non mergenda, fidem toto orbe propagandam, simulq; tantam hominum multitudinem olim conuertendam? Zelus gloriæ Dei, & conuersionis populi.

II. *Vi cessauit loqui, dixit Simoni: duc in altū, & laxate retia vestra in capturā, quā*

H h 2

respon-